



BALDER

Dagens lunch 60:-
 middag på hemmet till söndag, sällan söndag, måndag och tisdag
 Catering
 Ring så lagar vi

Tel: 520 140 42



SKEPP O'HOJ

Nr 4 November 2013



Vi tackar våra sponsorer
för deras stöd

KerstinsTaxi

- ▶ Moderna turistbussar
- ▶ Rullstolsbussar
- ▶ Guidade turer



i branschen sedan 1972

Läs gärna mer om oss på
www.kerstinstaxi.nu
 eller ring oss på 08-530 430 10

Bosses
BÅT-EL
 I NYNÄSHAMN

ELUTRUSTNING FÖR BÅT OCH MARINA
 BESIKTNINGAR
 UTBILDNING 08-53044757/070-5214439

I detta nr:

- Ordföranden har ordet
- Viktigt
- En tandlös tiger
- 5-kamp i Västerås den 14 september
- Soppkvällen den 26 september
- Soppkvällen den 31 oktober
- Marinstugan



Flottans mäns avdelning 11, Nynäshamn

Ordförande: Kjell Johansen	08-520 182 10
Mob	0706-41 35 53
Vice ordf. : Bo Schagerberg	08-530 447 57
Mob	0705-21 44 39
Sekreterare: Rune Stang	08-520 305 55
Mob	0703-69 29 38
Kassör: Linda Leibing-Hedén	08-774 14 95
Mob	070-305 30 23
Ledamöter: Tord Börjesson	08-520 273 61
Mob	070-764 06 79
Gunnar Angerby	08-520 129 35
Mob	070-542 48 66
Eron Wersén	08 520 155 54
Mob	0705-27 03 32
Suppleanter: L-Å Svenheden	08-520 393 15
Mob	0737-18 37 56
Hans Martinelle	08-520 211 13
Mob	070-566 06 61
Registrator: Hans Martinelle	(Medlemsregisteransvarig. Vid ändring av adress, med- dela registratorn)

Adress: FM avd 11 NYNÄSHAMN
c/o Kjell Johansen
Båtsmansvägen 13
149 31 NYNÄSHAMN
k.r.johansen@tele2.se

Kassör: FM avd 11 Nynäshamn
c/o Linda Leibing-Hedén
Svedsviksvägen 153
149 43 NYNÄSHAMN

Postgironr: 28 21 05 - 6

produktion: st-media
R Stang
Skogsv 4
148 30 ÖSMO
Tfn 08-520 30 555
Mob 070-369 29 38
e-mail: st-media@telia.com



Ordföranden har ordet



Hallå alla vänner i Flottans Män!

Nu gör vi oss beredda inför kommande hotfulla vinter full av snöskottning och försök att hålla värmen inombords! Senaste föreläsningen vi fick vid soppkvällen där den unge kaptenen Johan Dahlgren som seglat HMS Carlskrona och jagat pirater utanför Somalia gav oss en mycket nära inblick i hur dagens örlogssjömän lever och verkar under sina utlandstjänstgöringar. Jag med flera kände då att vi kom ännu närmare våra yngre kollegors liv ombord och dagens

krävande marina uppdrag.

Men är det inte så att även vi gamlingar förr hade en krävande situation när vi under ubåtsjaktens tuffa dagar var tvungna att lämna familj och hemfriden för krävande tjänst ombord och vid våra örlogsbaser?

Nog om det – det är i alla fall skönt att få vara med och höra om dagens marin. Vi skall alla vara stolta över att få ha verkat för marinen och dess syften den tid vi var aktiva – och det fortsätter vi väl med?

Nu är förberedelserna i full gång för att våra kamratföreningar skall stödja våra veteraner som deltagit i internationella insatser och deras anhöriga. Vi inom Nynäshamn FM ställer självfallet upp på detta, det blir en naturlig del i vår kamratliga samvaro. Detaljerna hur detta bör gå till kommer att informeras om på vår hemsida under en särskild punkt "veteranverksamhet". Håll utkik efter det!

Nästa aktivitet för oss i Nynäshamn blir ju den sedvanliga LilleJulen den 7/12 och då kommer vi även att på något trevligt sätt uppmärksamma vårt 75-årsjubileum. Planeringen pågår och överraskningar förväntas. 75 år har alltså vår förening verkat och aldrig har vi varit så många medlemmar, 97 till antalet. Den 100:e medlemmen kan förvänta sig lite extra välkommande.

Med önskan om en trevlig och aktiv vinter - Hälsningar Kjell



VIKTIGT

Det är **mycket viktigt** att Du, till föreningen, anmäler förändringar som påverkar dina kontaktuppgifter.

Som förändring av kontaktuppgifter räknas:

- Byte av adress
(Eftersom vi inte erhåller flyttinformation från SPAR-registret, vet vi inte när Du flyttar)
- Byte av telefonnummer
- Byte av e-postadress

Om Du inte anmäler dessa förändringar, kommer Du att missa information från föreningen.

Det är därför **viktigt att Du själv anmäler alla förändringar** till **Hans Martinelle**, som nu är registeransvarig inom föreningen.

Dina ändringar kommer automatiskt att vidarebefordras till Riksförbundet, då vår registeransvarige också numera administrerar vårt medlemsregister hos Riksförbundet.

OBS

Glöm inte att kontrollera Din brevlåda, så att den inte är överfull (rensa vid behov)

Hans kan nås på tfn 08-520 211 13 eller 070-566 06 61, eller per e-post: martinellehans@gmail.com.



En tandlös tiger

vid pennan Jörgen Boye

HV-veteran, 29. Hvbataljonen Södertörn

'Gemene man' har genom decennierna ofta undanhållits landets oförmåga att försvara sig. Det senaste enl. ÖB är ju att endast en liten del av landet (läs östra mellansverige) kan försvaras, under en vecka. Tomt klingar också utfästelserna att kunna bistå våra grannländer i fall av militära konflikter.

Hotbilden mot Sverige ser förvisso inte ut som förr. Avskriften är 1970-80-talens sovjetiska invasion av mellansverige eller övre Norrland med 400 000 man ('Krigsfall IIC'). Teknikutveckling och politiskt-strategiskt tänkande pekar på korta krigsförlopp av kuppkaraktär fysiskt såväl som i cybermolnet.

Du läsare, tänk nu följande scenario: Ryssland, starkt råvaruberoende exportör, förlorar stora exportintäkter till följd av bl a (väntade) lägre oljepriser. Under sitt auktoritära ledarskap och ekonomiskt och inrikespolitiskt instabilt, upplever man omvärlden som oförstående och hotfull. Den gamla ryska ambitionen att säkra hemlandet genom kontroll

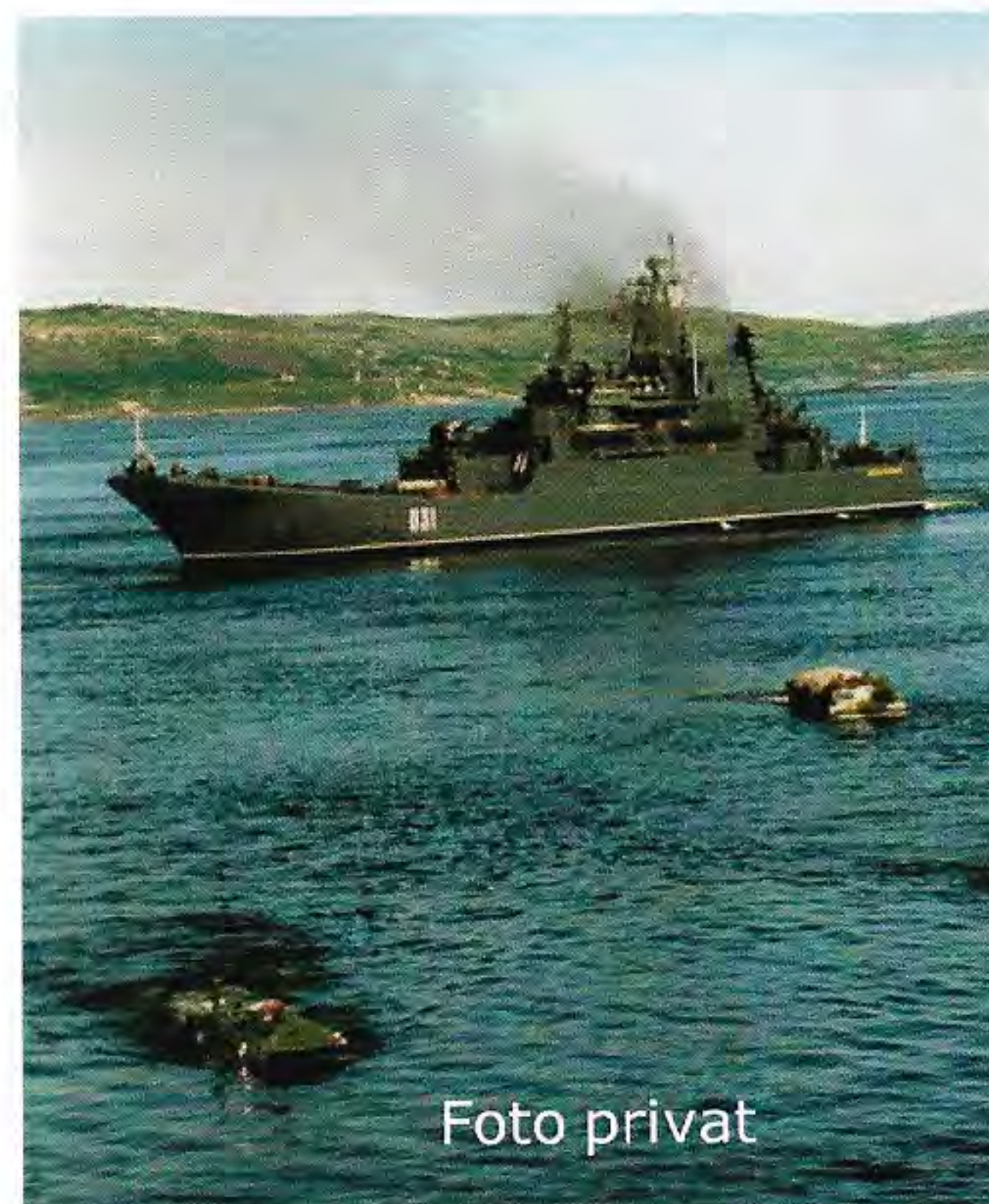


Foto privat

Red anm:
Sök på landstigningsfartyget Ivan Gren och liknande sidor för att läsa om Rysslands marina upprustning



av närområden tar sig aggressiva uttryck. De NATO-an slutna baltiska staterna är en nagel i ögat men kan svårligen annekteras igen utan hot om storkrig. Men mitt i Östersjön ligger Gotland och Gotska Sandön. Utmärkta stödjepunkter. Ryska gasledning i närområdet och den ryskt delfinansierade djuphamnen i Slite förstärker ytterligare det ryska intresset. Titta nu på bilden av det ryska landstigningsfartyget: En rysk landstigningskupp på Gotland den 14 juni kl. 0215 år 2016. Fyra-fem fartyg av detta slag medför ett 40-tal stridsvagnar och två bataljoner stridsutrustade soldater. Under skydd av luftherravälde besätter man Gotland före lunch. Sju (7) svenska kustkorvetter, några ubåtar och ett halvpotent flygvapen borta på svenska fastlandet är tagna på sängen. Otroligt och oförutsägbart? Inte alls.

5-kamp i Västerås den 14 september

vid pennan R Stang

Prick kl 0800 förtöjde Bo och Berit på Skogsvägen i Ösmo för att sedan embarkera min lilla riskokare för den fortsatta färden till Västerås.

Helt naturligt kom samtalet i bilen att till en del att handla om vad kamraterna i Västerås kunde tänkas ha hittat på åt oss. Vi lyckades inte gissa så värst bra visade det sig så småningom. När vi svängt av från E 3 får vi kontakt med Tord och Inger som legat före oss i spåret. Vi hakar på, passerar Vås flygplats och kommer så småningom fram till bron till Björnön. Här slutar min navigator att leda mig, men med Tord i täten känns det tryggt så vi bara fortsätter efter honom.



Vi bjuds på macka och kaffe och noggranna instruktioner om dagens aktiviteter



Arbete i smågrupper med de kluriga frågorna



"Eldgivning" med golfbollar



Mutter o skruv i "säck"



Knopslagning bakom ryggen

Vi välkomnas av en stor skara glada och förväntansfulla Västeråsare som bjuder på kaffe och smörgås, som smakar väldigt gott efter vår tvåtimmarsresa. Vi informeras även om hur dagen kommer att gestalta sig. Kamraterna har lyckats hitta på en massa klurigheter så vi förstår att det kommer att bli en kamp på, om inte på liv och död, så i alla fall där många färdigheter kommer att behövas för att vinna ära och berömmelse.

Bengt Larsson, sekreterare i föreningen och f d gymnasielärare hade pillat i hop en massa frågor där vi skulle försöka erinra oss när det hände. Varje fråga innehöll fem alternativa händelser som inträffat detta år. Väldigt trevligt, men ack så svårt när man satt där. Poängberäkningen gick till så att för varje år man hade fel utdelades fem minuspoäng från de ursprungliga femtio man började med. När lagen svarat gick en representant fram till FM Västerås ordförande Stieg Andersson som skrev ner poängen. Ett mycket trevligt upplägg som Bengt tagit med sig från skolvärlden.

När detta var avklarat var det dags för de praktiska övningarna ute i naturen, som just denna septemberdag bjöd på ett strålande solsken. På den första stationen som vi besökte gällde det att rikta ett plaströr mot olika valfria burkar som, om golfbollen när man släppte den hamnade i burken, gav den poäng som var angiven på burken. Som f d artillerist blev jag lätt frustrerad över att det inte gick bättre för mig. Troligen hade jag glömt mata in coriolis effekten i min eldledning.

På nästa station gällde det att bedöma avstånd till olika objekt i naturen. Tyvärr fick vi aldrig veta resultatet av våra ansträngningar på denna station. Den nästa däremot var självmarkerande. Vi fick i uppgift att stoppa ner händerna i en tygpåse som innehöll en massa skruvar och muttrar av olika dimensioner. Utan att kunna se hade vi sedan till uppgift att skruva en mutter på så många skruvar som möjligt under en minut. En inte helt lätt uppgift. På den sista stationen skulle vi knyta en råbandsknop och ett pålstek bakom ryggen. Vi blev visade hur den stränge domaren förväntade sig att det färdiga resultatet skulle se ut. Här lyckades vi lite bättre och kände oss rätt så nöjda. Vår tro på en seger hade vi

däremot givit upp efter den första grenen, men inte att kämpa väl till slutet.

Efter genomförda övningar varvade vi ner tillsammans med de övriga ute i det strålande solskenet. Under tiden

hade Stieg Andersson dirigerat sina trupper så att en god lunch fanns uppdukad. Vällingklockan ringde och vi gick in och fick ta för oss av den uppdukade maten. När sedan alla var mätta och belåtna serverade kaffe och det var då även dags att presentera slutresultatet av dagens tävlingar. Som framgår av bilden här intill blev Stockholm lag 1 segrare och förde med sig "bucklan" hem.

FM Västerås hade arrangerat en 5-kamp som alla deltagare upplevde som väldigt trevlig, rättvis och naturligtvis utslagsgivande. Att vi inte lyckades bättre går inte att förklara på annat sätt än att de flesta av de andra lagen var bättre.

Än en gång stort tack till er alla i Västerås Flottans Män för en trevlig, solig dag på Björnöen.



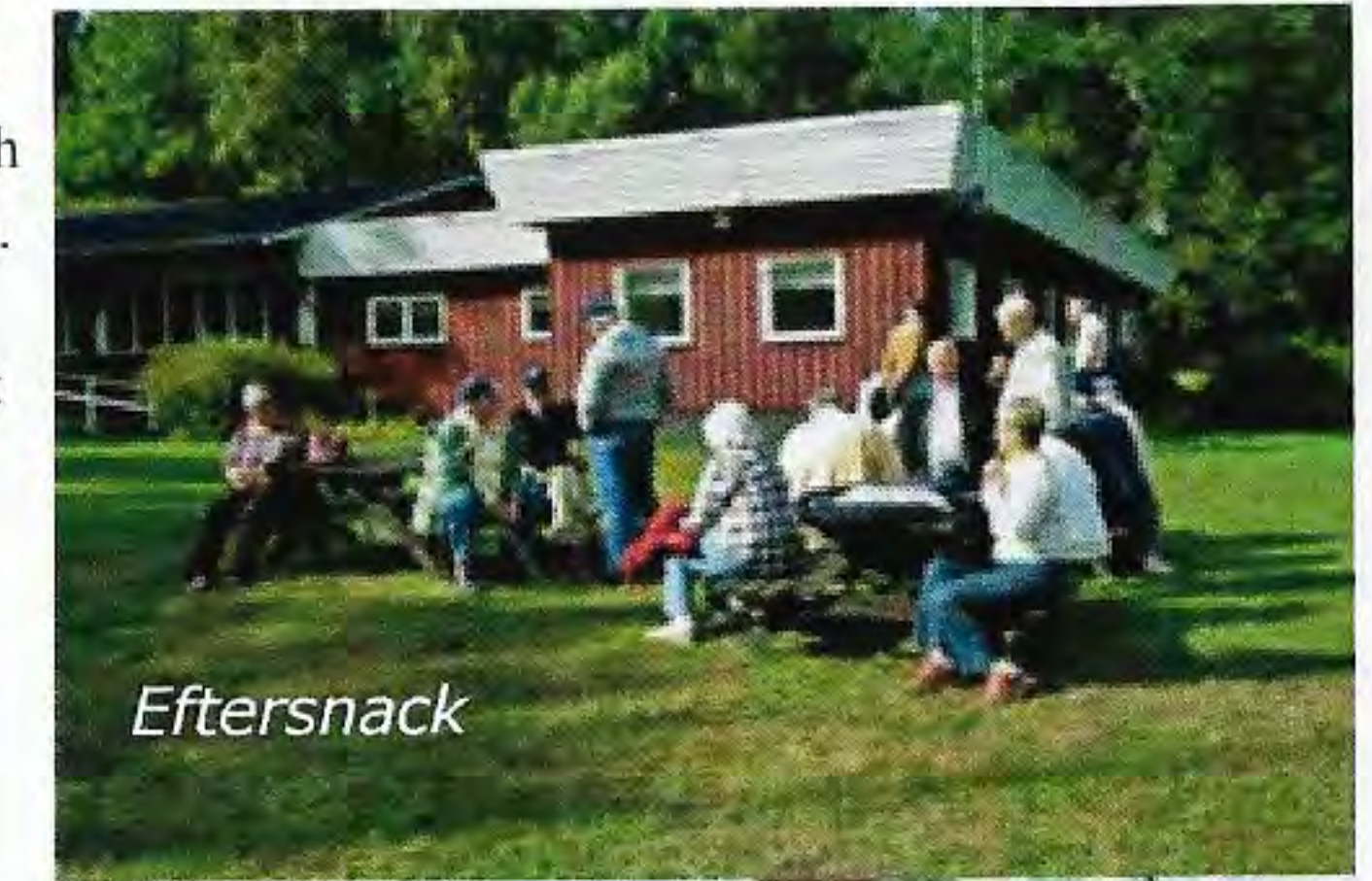
Soppkvällen den 26 september

vid pennan R Stang

Denna septemberkväll hade 36 medlemmar anmält sig för att komma till Balder och äta ärtsoppa. Som vanligt kom folket i god tid för att hinna med att mingla runt, göra ett besök i baren innan det var dags att leta upp en bordsplats. När klockan slog sex glas



tog vice ordförande till orda och hälsade alla välkomna. Han vände sig speciellt till De jubilarer som skulle firas och till kvällens föredragshållare. På bilden ser vi från vänster, Kjell Lundin 75 år, Ingemar Lundell 70 år, Anders Möllerström 80 år, Nils Stertman 75 år och Håkan Westerlund 70 år. 75 åringarna uppvaktas med en tavla, övriga jubilarer har fått välja mellan slipsnål, manchettknappar eller en blomstercheck.



Eftersnack

Slutställningen

SKÖCKEN 1	50	49	49	49	49	1
SKÖCKEN 2	50	49	47	41	44	4
SKÖCKEN 3	50	48	45	38	37	8
SKÖCKEN 4	50	47	47	47	47	2
SKÖCKEN 5	50	45	41	43	43	5
SKÖCKEN 6	50	44	43	38	38	7
SKÖCKEN 7	50	42	42	45	45	3

Efter att vi hurrat för våra jubilarer var det dags för ärtsoppa, punsch och sedan pannkakor. När alla var mätta och belåtna serverades som vanligt kaffe med en kaka och till detta kåserade Rolf Blomquist om sin tjänstgöring på Gotska Sandön.

Rolf skriver ner vad han berättade :

För sjätte gången fick jag förtroendet att berätta episoder från mitt långa arbetsliv i Flottan mm. Trots mina tidigare berättelser hade förvånansvärt många åhörare infunnit sig. Jag började med att definiera begreppet "Åhörare". Det finns nämligen åhörare av flera grader Vanliga åhörare som somnar efter fem minuter, t ex riksdagsmän.

Ärade åhörare som låter det som sägs gå in genom ett öra och ut genom nästa Högt ärade åhörare, som lyssnar men ingenting förstår. Mycket högt ärade åhörare, som är vakna, lyssnar och förstår. Kvällens åhörare bedömdes tillhöra den senare kategorin om de höll sig lugna och tysta!!

Kvällens ämne handlade om min tid som chef på kustspaningsradarstation 402 (oj vilket långt ord) på Gotska Sandön 1965 från jan till april. Jag började med att läsa upp Fåröböndernas aftonbön

*Gud välsigne våra åkrar och ängar
Våra pigor och drängar
Giv fisk i garn och kut på strand
Gud låt ett stort skepp stranda på skär i natt*

Allt har jag lärt mig genom att läsa Albert Engströms bok om Sandön. Jag försökte förmedla genom bilder och film (filmen kan hämtas Googles) Sandöns särart och historia, allt från säljägarnas inbördeskrig, om vrakplundring till betesdrift med renar, vildsvin och hjortar samt inte minst om varvsverksamhet. Alla ägare gick i konkurs. Nu äger vi dvs staten hela ön, dags för nästa konkursbo??



Häftigast är kanske historien om ryska ångbåtsklipper Wsadnic, strandning på Kyrkudden i dåligt väder 1864. Ångmaskinen orkade inte dra loss. Man dumpade allt löst överbord, allt från kanoner, ammunition till barlast. Kanonerna finns kvar på stranden. Ryssarna lyckades så småningom med fem ångkorvetter dra henne flott för reparation.

En dikt om Sandön läste jag upp. En dikt som jag skrev långt efteråt när jag samlat ihop mina tankar, 3.e april 1998.

Dikten fanns uppsatt i salongen på utflyktsbåten Madam som gjorde turer mellan Nynäs och ön.

I mitt nästa avsnitt berättade jag om mina upplevelser på stationen mitt under det kalla kriget Jag kunde som stamofficer egentligen ingenting om radartjänst. Varför skicka mig dit ut? Förklaringen var att stationen var körd i botten av tidigare besättningar och behövdes ryckas upp. Jag fick en snabbkurs i radartjänst på ksrr Hoburgen, och blev också fältpostmästare för fältpost 8213.

Ansvarig för ekonomi, resor och proviant. Fick en genomgång och en påse med pengar från ekonomichefen på KA 3. Regementschefen påpekade noga att jag var utvald och skulle inspekteras under vintern. Jag sa "Ja överste" naturligtvis i givaktställning och försvann ut genom dörren.



Väl ombord igen dvs på ön mönstrade jag min besättning (nya). Totalt 26 man. Radarmatrosor, teletekniker, motormän och kockar. OJ!! Stationer inrymdes i en betongbunker på Höga Åsen. Efter att ha öppnat ståldörrarna klättrade man ner för en tre meter djup lodrät lejdare. Där nere fanns operationsrum med tre radarskärmar och en jättestor plottingtavla som täckte hela Norra Östersjön, ett sändarrum, en liten televerkstad och rum för

värme och ventilation. Intill låg ett högt utkikstorn där man hade fri horisont runt hela ön. Tornet bemannades vid behov framförallt när vi hade sovjetiska fiskebåtar, ibland upp till 50 stycken, som sökt lä. Allt fotograferades, även från stranden.

Vi arbetade i fyrvaktsskift dygnet runt i tre veckor. Därefter en veckas ledighet

Problemet var inte radartjänsten, den skötte 16 duktiga radarmatrosor själva. Problemet var alla överlevnadsfrågor, mat, vatten, dieselolja till våra två kraftaggregat och transporter till och från stranden med vår gamla Dodge jeep, surplus från vk2. Vi hade två, varav en var reservdel. Diesel och bensen kom i fat 100 stycken varje gång från Fårösund och läktrades över med hjälp av fyrapersonalen. En del fat var inte helfyllda (varför), en del var felmärkta vilket vi fick lära oss.



Permissionsresorna var ett av mina stora bekymmer. Förskott skulle delas ut till oss alla. Vad kostade biljetterna. Kunde vi flyga med helikopter till Bergabasen eller var det buss från Fårösund som gällde. Kunde inte KA-båten landa hos oss blev det ingen resa i avvaktan på bättre väder. Alla resande fick en rejäl reskassa för olika alternativ med stränga order att redovisa all utgifter mot kvitto vid återkomsten. Alla skötte sig. Förvaltningsmässigt gjorde jag nog alla fel som finns, men här var vi långt borta från byråkraterna. En av våra motormän bodde hos sina föräldrar långt inne i skogen i Tornedalen. Det tog honom två dygn att komma hem och två dygn tillbaka, dvs tre dygn hemma.

Jag gav honom taxipengar för de tio mil från Haparanda och hem T o R.

Provianten var också ett problem. Våra företrädare hade lämnat efter sig ett rejält underskott (flera tusen) vilket belastade oss. Jag beordrade kockarna att slopa all efterrätt vilket resulterade i att grabbarna inte fick någon pannkaka efter ärtsoppan. Inget bra läge, men vi lyckades komma överrens om att pannkaka inte är en efterrätt. Konserver är jättedyra. Vi hade ett stort lager om vi skulle bli avspärrade. Bort med konserver. Vi levde på lax, ägg och kyckling som Fanny Hörlin (Fyrmästarfrun) levererade samt fläsk och kött som Fanny köpte billigt från bönderna runt Fårösund. Givetvis utan att informera Skattemyndigheten. Vi betalade med torrvaror inte minst kaffe och en och annan dunk bensen. När Fanny kom hem till ön efter en sådan inköpsresa och jag skulle utbyta våra tjänster var hon jättetrött.

Hon sa " Gud vad jobbigt jag har haft, så mycket folk och trafik och dålig luft. Tack och lov att jag är hemma igen"

Jag sa ingenting men för mig var Fårösund mitt i februari ingen upphetsande upplevelse. När jag lämnade stationen i april hade vi lika mycket i överskott i proviantredovisningen som underskott när jag började.

Ekonomichefen berömde mig för god hushållning, Noterade bara att vi drack förvånansvärt mycket kaffe. Jag förstod att han aldrig varit stationschef.

Så kom den befarade inspektionen. Chefen KA 3 överste Varenius tillsammans med chefen P 18 överste Hjukström (sedermera berömd som knäfallsöversten efter att ha beordrat regementet att falla på knä vid Soldatens erinran)

Vi var förberedda. Allt var putsat och klart t o m den gamla Dodgen. Överstarna inspekterade och såg nöjda ut eftersom jag lärt mina värnpliktiga att förklara allt teknik så enkelt som möjligt. Man hade ju lärt sig under många tidigare inspektioner på större fartyg att högre chefs okunskap är ibland häpnadsväckande. Överstarna förklarade sig nöjda och ville göra en rundresa på ön medan kockarna förberedde en god middag.

Hemlagad ärtsoppa med pannkaka!! Nåja.

Men var tog överstarna vägen?? Mörkret föll. Jag beordrade utkik i vårt bevakningstorn efter billjus.

Ingen kontakt. Så småningom (när ärtsoppa var kall) uppenbarade sig två blöta överstar och en ilsken chaufför. Det här var mitt i vintern och snö överallt.

Vad hade hänt?? "Kör ner på stranden" sa C KA 3. Den vpl chauffören replikerade: "Går inte vi fastnar". "Ta fart". "Går inte vi fastnar". Dodgen satt nu fast med snö upp över kylaren. "Då får vi spela oss loss" menar översten. Wiren räckte bara till en usel tall som genast gav upp. "Nu får vi skotta" säger översten då. Chauffören räckte fram snöskyffeln och säger "Vilka vi?" Allt är noterat i krigsdagboken. Inspektionen blev godkänd. Kanske tack vare pannkaka och punsch.

Kalla kriget märkte vi mycket av. Sovjetiska bombflyget hade övningar över Östersjön nästan varje vecka. Det började med remsfällning för att störa radarn. Remsorna var dåliga och med lite trixande med radarfrekvenserna kunde vi lätt läsa igenom. En stund senare kom bombflyget i en serie fyrgrupper med kurs mot oss Ibland åtföljt av jaktflyg. Innan man girade mot baltiska kusten och det skjutfält som fanns på en ö utanför Estland. Vid ostliga vindar lade vi ut lakan på marken på lämpliga platser för att fånga in remsor för efteranalys.

Innan de högt ärade åhörarna förvandlades till vanliga åhörare dvs somnat gav jag några reflexioner till dagens kalla krig i Östersjön men det ryms inte i referatet. Sista bilden i bildspelet visade en bild från fyren utsikt över Bredsand och solnedgång över Sverige. Östersjön Fredens Hav ?????



PS

Ni som inte orkade släpa er till Balder den här kvällen har missat hälften av min berättelse och det gives ingen repris.

DS



Soppkvällen den 31 oktober

vid pennan R Stang

Denna kväll blev något alldeles speciellt. Lokalen höll på att sprängas av tillströmmande medlemmar. När alla hade kommit kunde vi konstatera att det var sextiofyra som hörsammat inbjudan till fisksoppa á la Kent tillagad och spetsad av Micke på Balder. Att vi blivit lovade ett fördrag av Kapten Johan Dahlgren, ganska nyligen hemkommen efter fyra månaders tjänstgöring ombord på HMS Carlskrona kan kanske ha bidragit till det stora intresset att komma denna kväll.



Mingel i salen och trångt vid baren, men alla fick så småningom något i glaset. Innan det var dags att slå sig ner vid borden för att njuta av den goda fisksoppa var det en del jubilarer som skulle firas.

Det vi tyckte var speciellt trevligt var att en "gammal" kämpe och medlem, Börje Svaleklev, nu känner sig så frisk och har återhämtat sig efter en svår stroke, att han ånyo vill försöka delta i kamratgemenskapen. Han hade nyligen (10 juli) fyllt 75-år och firades med anledning av



detta. Tyvärr lyckades jag inte fånga till.

Nestorn i församlingen jubilarer var skulle fylla 90 år.

Ivar Sjöberg 75-år den 22 maj. Linda äntligen fick vi tillfälle att även fira



honom på bild, men det går att rätta

Knut Kranz som den 11 november

Leibing-Hedén 60 år 23 oktober och Kjell Cederholm 70 år 28 mars.



Efter att alla jubilarer blivit vederbörligen firade uppmärksammades även att vi fått ett par nya medlemmar Peder Wallgren tidigare medlem i FM Stockholm. Men numera bosatt i Nynäshamn och överförd till vår förening. Harald Parmell, gammal nynäshamnsbo har vi lyckats fånga in. Båda dessa nyblivna medlemmar hälsades hjärtligt välkomna i kamretkretsen.



Så var det då äntligen dags för den goda fisk-soppan.

Och när alla tagit både en och kanske två portioner blev det stor rokad. För att alla skulle kunna se och höra det föredrag som väntade serverades kaffet i den yttre delen av lokalen medan styrelsemedlemmarna flyttade bord och ställde fram stolar för att alla skulle få plats. Detta tog en liten stund, men det gjorde ju bara att de som inte var engagerade i ommöbleringen fick tid att i lugn och ro dricka kaffe, något som jag tror de flesta uppskattade.



Kapten Johan Dahlgren börjar sitt föredrag med att berätta om sin bakgrund i flottan och att han numera är bosatt i Göteborg där han träffades av Amors pilar. För att då få möjlighet att se så mycket av sin familj som möjligt begärde han transport till Alvsborgs



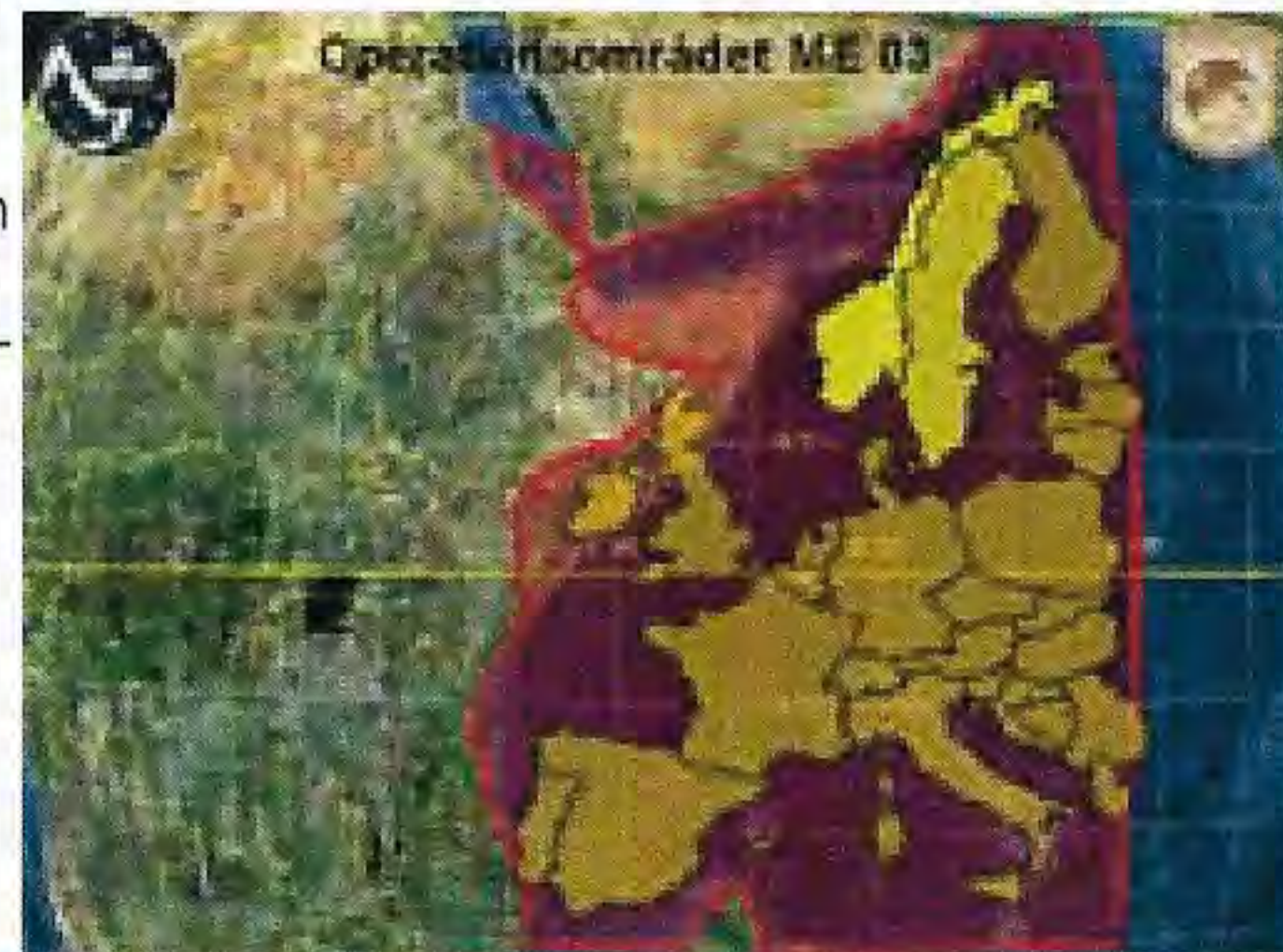
amfibieregemente, där han fr o m 2014 kommer att tjänstgöra som FC HMS Skaftö. Johan berättar vidare om **ME 03** som står för **Marinens insats EU Navfor nr 3**. Ett Beslut om planering/förberedelser och order till 3:e Sjöstriflj kommer hösten 2012 och strax efter årsskiftet får man "Go". För HMS Carlskrona innebär det att en besättning skall rekryteras, en besättning på 139 sjömän och officerare inklusive förstärkt sjukvårdsförmåga (11) Varav HKP-enhet med två HKP 15, 11 personer, Bordningsstyrka, 11 personer, samt Stödenhet i Djibouti 12 personer, En person i det portugisiska FHQ, Medelålder: 37 år. Antal kvinnor: 24 (16 procent).

HMS Carlskrona. Längd: 106 m, Bredd: 15 m, Djupgående: 4 m, Fart: 20 knop. Beväpning: Artilleri 2st 40 mm a-kan, KSP 88 12,7 mm, KSP 58 7,62mm. Brännolja: 400 kbm. Förbrukning: ca 1kbm/h 15 knop. Flygbränsle: 30 kbm. Vatten: Obegränsat (man gör eget vtn).

Uppgiften är att: Eskortera sjötransporter för World Food Programme, Patrullera och övervaka havsområden, Genomföra sjötrafikkontroll och övervaka fiskeverksamhet utanför Somalias kust samt preja och visitera fartyg samt att förebygga, avvärja och förhindra piratverksamhet.

Operationsområdet är, som framgår av bilden här intill ganska omfattande. Men innan man kom dit ner var dagarna fyllda av förberedelser. Skyddstjänstövningar, stridsövningar, sjukvårdsövningar o s v. Att förbereda de hemmavarande, hustru och barn var nog så viktigt. Alla ombordkommenderade var inte heller vana vid att arbetsplatsen rörde på sig vilket fick fartygläkaren att fälla kommentaren "Här gäller det att sticka rätt, så ärret inte ser ut som kråkspark".

Den svenska stödenheten var baserat på



den franska flygbasen i Djibouti och bestod av 12 personer. En av Carlskronas helikopter 15 fanns också där för service. Materielen flögs ner från Sverige i slutet på mars i ett ryskt transportplan (AN-124) och två C-17 där Sverige har en del i ägandet. På bilden till höger ses urlastning av en av helikoptrarna från en C-17. Helikoptern, en viktig del för att utöka övervakningen av området kring HMS Carlskrona. Upptäckt från luften. Fiskare? Presumptiva

pirater? Gör besök kontrollera. Om avståndet är rimligt blir det en uppgift för bordningsstyrkan.



Den 5 juni nås Carlskrona och EU Navfor av ett nödanrop från en indisk Dhow som uppger att de har blivit kapade. Carlskrona befinner sig ca 6 timmar från positionen och sätter högsta fart dit. Senare möter vi ett fartyg som visar sig vara det kapade fartyget. Vi konstatera också att det finns pirater ombord. Vi följer och övervakar fartyget samtidigt som vi pratar via radio med de som finns ombord. Senare under

natten bestämmer sig piraterna för att lämna fartyget och återgå till Somalia. Vi kan i det läget inte följa efter piraterna utan koncentrerar oss på att komma ombord på den kapade dhowen och se till så att det inte finns pirater kvar ombord samt att besättningen mår bra. Under förmiddagen den 6 juni följer vi fartyget en bit ut i Adenviken där de sen kan fortsätta sin färd till sin



slutdestination.

Johan berättar att allt inte var bara jämmer och elände. Korta avbrott i den normala rutinen med vakt frivakt övningar och verklighet gjorde tillvaron uthärdlig. Vid ett tillfälle kom ÖB, Forsvarsministern och Marininspektören Konteramiral Jan Törnqvist på inspektion/ besök.

Ett gäng fältartister kom ner och underhöll på helikopterdeck, även detta ett uppskattat besök.

Fartyget befann sig ju i tropiska vatten och korsade ekvatorn vid några tillfällen. Givetvis



kom då enligt gammal god tradition Löpar Nisse för att anmäla besök av Kung Neptun med hov. Ve de unga som ännu inte blivit döpta och smakat medicinen, rakats och blivit halvdränkt av kungens hejdukar. Det förekom (men inte så ofta) även att fartyget stannade för att erbjuda besättningen lite omväxling här på bilden en mycket uppskattad paus på

Seychellerna

Det bästa var väl för många när HMS Carlskrona den 25 augusti löper in i Karlskrona Örlogshamn efter fullgjort uppdrag. De anhöriga väntar på kajen och alla är lyckliga och glada.



Fotnot från redaktören:

Johan utrustades med min iphone under föredraget vilket gör att allt finns inspelat. Tyvärr med en del knaster ock sprak som jag i och för sig har försökt redigera bort, men allt är inte borta. Ytterligare en del som för föredraget bedömts som ovidkommande har redigerats bort, allt i ett försök att minska ner ljudfilen, som från början var 920 MB. Nu är den "bara" 18,6 MB Jag tar med mig erfarenheten till något



annat tillfälle och skall försöka bli bättre.

Vi har fått tillgång till Johans bildspel och planen är att lägga ut ljud och bild på vår hemsida så att flera ute i vårt avlånga land kan ta del av detta intressanta föredrag som vi tackar Johan för att han kom och höll för oss.



MARINSTUGAN

Det förra inlägget om Marinstugan gällde att nu får vi en andhämtning och kan ta det lugnt ett tag och invänta våren med prunkande blommor och annat vackert och gräsklippning mm får ligga nere ett tag.

Det blev inte så.

Den första krönikan jag skrev för det här numret platsade i papperskorgen och i stället har vi fått diverse underhållsarbeten som måste fixas innan vi får ro.

Vi, dvs Eron, Lars-Åke och jag dvs Bosse S kom ner 2 dagar efter vårt senaste sammanträde i stugan och fann stor översvämning i köket, spisen och delar av storstugan, kontoret och hallen.

Vår uppgift för dagen var egentligen att fylla upp värmesystemet med glykol och få fart på blodomloppet i stugan och få lite värme inför de kalla dagarna.

Nu blev det inte så för vår varmvattenberedare hade gått läck och formligen sprutade ut vatten över nejden. Tur i oturen var att vi kom till stugan så snart efter vårt sista sammanträde så att läckan måste ha skett nyligen.

Det blev en hel del arbete med att torka upp, stänga av och städa upp förutom uppfyllning av systemet. Uppfyllnaden har gått bra och nu är det varmt och skönt igen. Nu är allt klart och stugan storstädad och upptorkad. Nu återstår att skaffa en ny spis, Den gamla var helt vattendränkt och på gränsen till kortslutning, varmvattenberedaren måste plockas ner och bytas och vad som gått fel måste fastställas. En läckande radiator har tagits bort och skall ersättas av en el-oljeradiator. Åtgärderna drar med sig en del snickeri- och målningsarbeten då nya enheter inte ser ut som dom gamla. Men skam den som ger sig. Till Jul skall allt vara klart så vi kan ta emot tomten.

Det är inte lätt att vara fastighetsskötare!

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR.

Bosse S



Ni är alltid **Välkomna**
att besöka stugan

**FLOTTANS MÄNS LOKALFÖRENING 11
I NYNÄSHAMN**

